

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816205388
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8816205388.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 zast. JUDr. Barbora Korenecová, advokát so sídlom Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo, IČO: 42 174 902, proti žalovanému: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, Z. K. XXX/XX, XXX XX G. nad J., o zaplatenie sumy 597,50 eur s prísl, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.12.2016, č. k. 11Csp/28/2016 -29 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 497 Obchodného zákonníka, ust. § 39, ust. § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1, § 53 ods. 2, 3 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 106 ods. 1 a 2, § 112, § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka.

3. V danej právnej veci mal súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere dňa 20.03.2006. Na základe predmetnej zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 331,94 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s poplatkom vo výške 265,55 eur, spolu vo výške 597,49 eur v 10-tich mesačných splátkach po 59,75 eur, počnúc dňom 20.04.2006. Trestným rozkazom tamojšieho súdu č. k. 2T/13/2007-56 zo dňa 06.02.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 17.02.2007, súd uznal žalovaného za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, pričom žalobca bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17.02.2007. V predmetnej veci má nárok na náhradu škody žalobcu základ v spotrebiteľskej zmluve. Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ úver prijíma na spotrebu. Konštatoval, že trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17.02.2007. Žalobca získal nepochybne vedomosť o osobe škodcu a rozsahu škody najneskôr v priebehu trestného konania, v ktorom vystupoval ako poškodený s uplatneným nárokom. Po právoplatnosti trestného rozkazu dňa 17.02.2007 mal žalobca riadne pokračovať v uplatnenom nároku na náhradu škody. Dobu, po ktorú bol žalobca nečinný rozhodne nemožno považovať za primeranú, a preto takéto konanie, resp. nečinnosť poškodeného nemožno považovať za riadne pokračovanie v konaní. Po skončení trestného konania, odkázaním poškodeného na občianskoprávne konanie pokračovalo plynutie premlčacej doby. Dvojročná subjektívna premlčacia doba podľa § 112 Občianskeho zákonníka tak v predmetnej veci začala plynúť najneskôr dňa 18.02.2007 a uplynula dňa 18.02.2009. Keďže žalobca podal žalobu o náhradu škody na tunajšom súde až

dňa 18.07.2016, urobil tak až po uplynutí premlčacej doby. Nárok žalobcu na náhradu škody proti žalovanému tak považoval za premlčaný, preto ho v celom rozsahu zamietol. V závere súd poukázal na skutočnosť, že v prípade, ak by aj nešlo o premlčaný nárok, súd by musel skúmať aj požadovanú výšku škody. Predmetná spotrebiteľská zmluva zo dňa 22.08.2006, od ktorej žalobca nárok na náhradu škody odvodzuje, však nespĺňa všetky zákonom požadované náležitosti.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 257 Civilného sporového poriadku.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Ako dôvod uviedol, že postavenie žalovaného ako spotrebiteľa odmieta. Dňa 20.03.2006 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej bol poskytnutý úver v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka s tým, že všetky právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Uzatvorenú zmluvu preto nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súdna prax zhodne určila použitie Obchodného zákonníka nezávisle na dohode strán v prípade sporov zo zabezpečenia záväzkov zo zmluvy o úvere, ako aj v prípade vydania bezdôvodného obohatenia na základe neplatnej zmluvy o úvere. Je teda nepochybné, že zmluva o úvere sa bez ohľadu na dohodu zmluvných strán riadi Obchodným zákonníkom (§ 261 ods. 3 písm. d). V zmluve o úvere a Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru povinný zároveň vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasil s obsahom zmluvy (vrátané VOP), a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. Ďalej uviedol, že v zmysle ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Uplatnený nárok nie je premlčaný a to z dôvodu, že Okresný súd Vranov nad Topľou žalobcu rozsudkom zo dňa 20.03.2006 odkázal s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou vydaný vo veci 2T/13/2007 zo dňa 20.03.2006 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.02.2006. Z citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka jasne vyplýva, že uplatňovaný nárok nie je premlčaný. V zmysle ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla: to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Z ustanovení o premlčaní nároku na náhradu škody jasne vyplýva, že právo na náhradu škody sa premlčuje za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti z ktorej škoda vznikla. Z právoplatného a vykonateľného rozsudku jasne vyplýva, že k udalosti došlo dňa 20.03.2006 a teda nárok bol uplatnený v premlčacej dobe. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok sudu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej len „C.s.p.“) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 C.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 C.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (20.03.2006) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

9. V danom prípade žalobcom uplatnený nárok má svoj základ v zmluve o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi dňa 20.03.2006. V zmluve o úvere okrem údajov potrebných na identifikáciu žalovaného (meno a priezvisko, bydlisko, dátum narodenia, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu), iné údaje umožňujúce identifikovať žalovaného ako subjekt konajúci v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (obchodné meno, IČO, miesto podnikania, číslo živnostenského registra, iné oprávnenie ako živnostenský list) vôbec uvedené nie sú. Za takejto situácie záver o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere má oporu vo vykonanom dokazovaní.

10. Odvolací súd má za to, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu dňa 20.03.2006 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. v spojení s § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb.), keďže ide o formulárovú zmluvu, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd nijako nepopiera argumenty, že zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka predmetná vec sa však týka záväzkovo - právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah. Z obsahu spisu možno vyvodiť záver, že v prípade namietanej zmluvy ide o formulárovú zmluvu, ktorej obsah žalobca ovplyvniť nemohol. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení.

11. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybností dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania a zamestnania, resp. podnikateľská činnosť s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy skutočne konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si žalobca nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi žalobcom a žalovaným rovnaký vplyv ako keby v zmluve účel jej uzatvorenia uvedený nebol.

12. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1.4.2015 doplnila ust. § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenia, čo znamená, že sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto právneho predpisu. Tento záver priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.5.2015 vo veci 8MCdo/13/2014, ktorým bolo zamietnuté mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora namietajúceho, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného nie Občianskeho zákonníka.

13. Vo veci 8 MCdo/13/2014 Najvyšší súd Slovenskej republiky priamo skonštatoval, že aj bez riešenia otázky, či je opodstatnená námietka generálneho prokurátora o tom, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného a nie Občianskeho zákonníka je zrejmé, že aj keby Najvyšší súd zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie musel by prvoinštančný súd vziať zreteľ na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako orgán rozhodujúci o nárokoch so spotrebiteľskej zmluvy bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť ustanovenie § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právne predpisy, ktorých súčasťou sú oba tieto ustanovenia nemajú prechodné ustanovenia, čo znamená, že sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou týchto právnych predpisov. Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že v prípade zrušenia rozsudkov napadnutých mimoriadnym dovolaním by súd prvej inštancie posudzoval plynutie premlčacej doby podľa ustanovení Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho by rozhodol tak, ako v rozsudku, ktorý generálny prokurátor navrhuje zrušiť.

14. Právne bezvýznamný je poukaz žalobcu na ustanovenie § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

15. Ustanovenie § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustanovuje pri právach priznaných právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu desaťročnú premlčaciu dobu. Vo veci 2T/13/2007 žiadne právo na náhradu škody žalobcovi priznané nebolo. Táto strana sporu bola odkázaná zo svojim nárokom na

náhradu škody na občianskoprávne konanie, čo priamo vyplýva z trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 06.02.2007, č.k. 2T/13/2007 - 56. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.02.2007. K doručeniu uvedeného rozhodnutia žalobcovi došlo dňa 09.02.2007. Od 09.02.2007 teda žalobca má už vedomosť o potrebe uplatniť si nárok na náhradu škody v občianskoprávnom konaní, o osobe škodcu, ako aj o výške škody.

16. Čo sa týka práva na náhradu škody toto podlieha premlčaniu. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávisle. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného týkajúcu sa jeho vedomosti o škode a vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte. Ak subjektívna premlčacia doba začne plynúť aj skončí v priebehu plynutia objektívnej premlčacej doby, v takom prípade sa právo premlčí uplynutím subjektívnej premlčacej doby.

17. Žalobca ako poškodený sa dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá najneskôr dňa 09.02.2007, kedy mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 06.02.2007, č.k. 2T/13/2007 - 56. Po doručení trestného rozkazu vo veci sp.zn. 2T/13/2007 t.j. odo dňa 09.02.2007 mal žalobca riadne pokračovať v uplatnenom nároku na náhradu škody. Ako správne uviedol súd prvej inštancie dobu, po ktorú bol žalobca nečinný (viac ako 9 rokov) rozhodne nemožno považovať za primeranú, a preto takéto konanie, resp. nečinnosť poškodeného nemožno považovať za riadne pokračovanie v konaní. Po skončení trestného konania (17.02.2007), beh premlčacej lehoty. Žalobu na náhradu škody podal na súde prvej inštancie dňa 18.07.2016, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak odo dňa, keď sa žalobca dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynul čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna 10 - ročná premlčacia doba vyplývajúca z ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

18. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že úspešnému žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli a žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 C.s.p., v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).